

בנועם החינוך והתורה
יו"ל ע"י המרכז לנוער חרדי רבא 2 אשדוד

ויצא תשפ"ב

גליון מס' 43

שאל בני במה לנוער

מטרת העלון:

בעלון זה נעלה בכל שבוע נקודות מהתמודדויות היומיומיות של בני הנוער ונלנבם

מאמר השבוע

משולחנו של המחנך הרב ברוך הרשקוביץ שליט"א

טפח [מ]על הקרקע

הקדושה והלך למקום קשה, יכולים בוודאי לקחת את כח התפילה אשר בפנינו ולהעתיר בתפילה כל הזמן שאכן לא ניכשל לעולם ועד מכל הסביבה.

גם באור החיים הקדוש מביא על פסוקים אלו פירוש נפלא בגודל חובת התפילה להינצל מעצת היצר. וז"ל: "וילך חרנה" – שזה הולך על היצר הרע הנכנס לליבו של האדם, "ויפגע במקום" – כי צריך האדם להתפלל אל ה' שהוא מקומו של עולם שלא יעזבונו בידו לעולם, "וילך שם כי בא השמש" – שכך צריך לנהוג עד שהוא עוזב את העולם, וכמאמרם ז"ל אל תאמן בעצמך עד יום מותך.... "ויקח מאבני המקום" – שצריך לקחת מאבני הבניין של העולם שזה התורה הקדושה, עכ"ל. והסיבה לכך שכח התפילה הוא כל כך חזק ועוצמתי במקומות מסוכנים אלו, כי כשאדם שם את כל ייבו על ה' והוא יודע שהוא אכן לא יכול בשום מציאות להסתדר לבדו, והוא זועק מנהמת ליבו ריבוני לולא אתה אף אחד לא יכול לסייע בידי... אז נפתח לו פתח לישועה הגדולה שלו. אם נתבונן ביעקב אבינו, הוא הגיע בבית לבן הרמאי למצב, שהוא אכן ראה וחש שכל הזמן מנסים להפילו, שהוא חי בסביבת רמאים ורוצחים וכו', והראיה שעד שלא נגלה הקב"ה בעצמו ללבן ואמר לו "השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע" לא פסק לבן לרדפו... הוא הרגיש 24 שעות שהוא חייב את עזרת הקב"ה, ולכן תפילה שמגיעה מכוח מקום צר ונקי וטהור יכולה להציל מכל דבר, והיא התפילה האמיתית. כמו שרואים ג"כ בתפילת

**לפתע הרגשתי
שכוחות חדשים
מנסכים בי פנימה
ידי הרועדת
הונחה על כתפיו
של אבא ואמרתי
לו אבא עד כאן
אל תבכה יותר
אני נשאר כאן!**

בי, שיעקב תיקן אז תפילת ערבית. הסיבה לכך שדווקא כעת תיקן יעקב תפילה, היות שהוא ראה את המקום החלש אליו הוא צועד, וראה שצריך כח מיוחד לזמנים קשים אלו ומיד עמד ותיקן את תפילת ערבית. שתפילה זו נאמרת דווקא בחשיכה, דווקא כשלא קל לאדם, כשהכל מסביבו נראה חשוך, ודווקא מתוך החשיכה מאירה לה התפילה. ידועה דרשת חז"ל על הפסוק "וישכב במקום ההוא" (בהר המוריה), במקום ההוא שכב אבל אח"ז כבר לא שכב, שזה כולל שני מקומות בהם לא עצם יעקב אבינו את עיניו כל הלילות (א) בבית שם ועבר – שם למד תורה והיה חשוב אצל אבינו יעקב כל דקה לניצול ללימוד התורה הקדושה ולכן הוא לא ישן באותם שנים. (ב) בבית

של לבן – במצטרף יעקב שהיה בבית חמיו לבן 20 שנה, וכל אותם שנים ידע יעקב בדיוק היכן הוא נמצא והוא עמד בתפילה כל הלילות. וז"ל המדרש: רבי נחמיה אומר, כל אותם שנים שהיה בבית לבן לא שכב, ומה היה אומר שיר המעלות לולא ה' שהיה לנו וגו' יאמר נא ישראל – ישראל סבא, רבי שמואל בר' נחמן אומר, כל ספר תהילים היה אומר וכו' עכ"ל. אם נחשב את מס' הימים שעברו עליו בבית לבן נגיע לחשבון של 8,030 לילות, שיעקב אבינו עמד והעתיר בתפילה. מה הוא אמר שם, לולא ה' שהיה לנו, וההמשך ידוע, בקום עלינו אדם... יעקב אבינו ידע גם ידע שהוא נמצא בסביבה קשה ושלולא התפילות מי יודע מה כאן יהיה, הרי לבן מבקש לעקור את הכל ולא מסתפק בהצלחות חלקיות... אם כך אנחנו שאנו בניו ובשבילנו הוא סלל את הדרך הקשה הזו, שעזב את ארץ ישראל

לכבוד מערכת שאל – בני, שלום רב!

שמי אלעזר נ"י

ראשית יישר כח על העלון הנפלא היוצא מדי שבוע לתועלת בני הנעורים, הנותן מענה בשפה השווה לכל נפש וכל רמה.

אני לומד בישיבה שהרמה שם בינונית ומטה, וכמובן שהחברה שם בהתאם, בנוסף לכך גם הכישרונות שלי הם מאוד חלשים. אני מרגיש בתוכי שכל העת אני נמצא בסיכון גבוה, ויש לי צורך להישמר לא ליפול. נפשי בשאלתי, איך אוכל לקבל כח להיות חזק ולשמור על עצמי?

בדרכו של יעקב

אלעזר יקירי!

שאלתך היא אכן מאוד חשובה והכרחית לחיי החברה בכלל, ובפרט בדור החלש שלנו, ננסה לתת פתרונות לנושא זה בס"ד.

בפרשה שלנו מוזכר בדיוק נושא זה כלפי יעקב אבינו, וכמו שהדגשנו לאחרונה כמה פעמים, כל כוחנו לעמוד בניסיונות זה הכל מכה אבותינו הקדושים נ"ע. יעקב אבינו עזב את באר שבע והולך לחרן במצוות אביו ואמו. כידוע ששם היה אחד המקומות הגרועים ביותר שהיו בזמנם, והוא ידע שהסיכון שם הוא גבוה ביותר, לכן הוא פעל בשביל כך בארבעה מישורים:

(1) תפילה

(2) החלטה-שבועה

(3) ביטחון בה'

(4) הגברת הצימאון לה' יתברך

ונבארם בס"ד אחד לאחד.

(1) תפילה

בדרכו הגיע יעקב להר המוריה, ונאמר שם "ויפגע במקום", ומבאר רש"י הקדוש מבאר שפגיעה זו תפילה כמו שכ' ואל תפגע

חזקיהו המלך, הוא ידע שאפילו נביא ישראל לא יכול לסייע בידו והוא לא נותן לו סיכוי, אז הוא פנה אל אבינו שבשמים והתפלל מקירות ליבו, ודווקא אז הוא נושע ונענה מיד.

כדי שנוכל להתפלל ע"כ מעומק הלב, צריכים אנו לנהוג כמו האבות הקדושים, וכמובא בגמ' בסנהדרין שהאבות הקדושים היו רצים לפניו יתברך כסוסים על בצעי מים... והפירוש בזה כך, הסוס לא ניחן משמים בדעה יתירה... אבל כשהוא חש בסכנה הוא מגייס את כל כוחותיו האדירים כדי להינצל, ולכן כשהסוס רואה ביצת מים לפניו, הוא יודע שהוא עלול לשקוע בביצה הזו ולמות, הוא מגייס את כל כוחותיו ונותן קפיצה אדירה למעלה

מכוחותיו הרגילים כדי לעבור את ביצת המים. כך היו האבות הקדושים חיים כאן בעולם, הם חשו כל הזמן שהם בסכנה אולי אם הולכים ליפול בביצה, ואחרי כזו הרגשה מובן מאליו כבר איך הייתה תפילתם נראית, עם גיוס כל הכוחות. ואנחנו בניו של יעקב, אם נחדד ונחזיר לעצמינו כל הזמן שאנחנו עוברים כאן בעולם ליד ביצת מים ואנחנו עלולים לשקוע בה... תפילתנו על כך תהיה מעומק הלב, וזה לא רק אם אנחנו נמצאים בסביבה חלשה וכו' אלא עצם הווייתנו כאן בעולם צריכה להיות כל הזמן עם התחושה שאנחנו על ביצה וכו', ולקחת קצת ק"ו מאבותינו הקדושים שאם הם שהיו בדרגה כל כך גבוהה התהלכו כל הזמן עם תחושה זו, מה נענה אנחנו...

דמעות ללא מילים

בעניין זה שמעתי סיפור מרעיד מבנו של אחד שהכיר את כל המעשה על כל פרטיו. היה יהודי מתמיד עצום למעלה מכוחות אנוש, יום ולילה הוא היה רכון על הספרים הקדושים והוגה בתורה ללא הרף בפינת בית המדרש בו קבע את מקומו. באי בית המדרש ניסו לעמוד על טיבו של האיש אבל הדבר לא עלה בידם, כי יהודי זה לא הפסיק אפילו לרגע ללמוד. כמובן שהשמעות דבר המתמיד העצום עשו להם כנפים,

ורבים וטובים שרצו להתחזק בתורה באו לחזות בדבר הפלאי הזה. ויהי היום הצליחו כמה אנשים למצוא את הזמן שבו הוא נתן מעט תנומה לעצמו. הם ניגשו אליו בטרם נרדם ושאלו אותו "איך הצלחת להגיע לכזאת התמדה עצומה בלימוד התורה הקדושה, כזה חיבור, כזאת אהבה לתורה?" סיפר להם האיש כך, ידידי היקרים שלא תחשבו שנולדתי על הר... וכל חי הייתי כזה, ההיפך הוא הנכון! נולדתי עם יצרים לשובבות ולמעשי קונדס, וטעם בתורה הקדושה לא היה לי כלל. יום אחד גמלה בליבי ההחלטה לעזוב את הישיבה, בין כה אני לא עושה בה כלום, תורה אני לא לומד, ואני מסתובב כל הזמן סביב עצמי, אם כך מה יש לי לחפש יותר בישיבה. התקשרתי לאבי זצ"ל וסיפרתי לו את תחושותי הקשות, ושיתפתי אותו בהחלטתי. אבי שהיה איש

מורם מעם, שמע את הדברים, אך במקום לייסרני על דברי ולנסות לשכנע אותי לחדול ממחשבותיי, אמר לי כך "אני מבין לליבך אכן זה קשה מאוד, אני בא לאסוף אותך מהישיבה וניסע יחד לביתנו החמים..." לא חלף זמן רב ומחלון הישיבה כבר נראה רכבו של אבי מתקרב. אבי זצ"ל שהיה יהודי מורם מעם, איש של צורה הגיע לפתח הישיבה שם המתנתי לו. הוא נתן לי את ידו החמימה וחיך קלות, בבקשו ממני ללוותי לחדרי על מנת לסייע לי להתארגן באריות כל חפצי. תוך כדי סידור החפצים בשקיות ובארגזים, נתתי מבט לתוך פניו הטהורות של אבי זצ"ל, ראיתי שהוא

בוכה בכי חרישי. לאט לאט אני מבחין שבלי אומר ודברים זקנו הלבן של אבי זצ"ל נרטב מדמעות חמות, וכל השקיות גם הם מתמלאים מדמעותיו. אבי כמובן לא הסתכל לכיווני לראות כיצד אני מגיב,

כי מבחינתו אני באמת לא אשם, אבל הוא בוכה כי הוא כל כך רוצה בן שבאמת מחובר לתורה הקדושה. אני כמובן עמדתי מהצד והבנתי את הסיבה לבכי, הרי אבי זצ"ל שלחני לישיבה על מנת ללמוד ולהתחבר לתורה הקדושה, והוא שומע לפתע שהדברים הולכים בכיוון אחר... אבל אבא זצ"ל הבין לליבי היטב, הוא הבין את הקושי שעובר עלי, לכן הוא לא אמר מילה, הוא רק בכה מעומק הלב שאכן יפתחו לי שערי שמים ויהיה לי יותר קל.... לפתע הרגשתי שכוחות חדשים מנסכים בי פנימה, ידי הרועדת הונחה על כתפיו של אבא ואמרתי לו, "אבא עד כאן, אל תבכה יותר, אני נשאר כאן!" "כאן, פירושו בעולמה של תורה אותה לא אעזוב יותר כל חיי". כיום שהינכם רואים את חיבורי העצום לתורה הקדושה הכל זה מאותם דמעות חמות של אבא, סיים המתמיד את סיפורו המרגש...

2) החלטה-שבועה

הזוהר הקדוש מביא שבעת שהלך יעקב לחרן שהוא מקום גרוע, נשבע לקב"ה שלא ייפול שם. משל למי שרוצה לירד לבור עמוק שבכדי שהוא לא ישתקע בתוך הבור הוא חייב חבלים חזקים לעזור לו שיוכל לעלות מהבור, כך גם יעקב השבועה שנשבע לקב"ה היא זו שעמדה לו וסייעה בידו לא ליפול בחרן. לכאורה מה טמון בשבועה הזו האם היא מסלקת את הקשיים? מסלקת את הניסיונות?

רק המשל שהובא בזהר הוא התשובה לשאלתנו, האדם שנמצא בתוך הבור בין אם הוא קשור לחבל ובין אם הוא לא קשור, הוא נמצא באותו עומק בבור, רק ההבדל הוא שזה שקשור לחבל יודע שזה זמני כי הוא מחובר למעלה עם חבל, בשונה מזה שהוא בתוך הבור בלי חבל שהוא לא יודע אם הוא יישאר כאן לעולם או עוד מעט יבואו אנשים רחמניים ויוציאו

אותו משם. כך הוא הדבר לעניינו, יעקב אבינו ידע שאם הוא יכנס למקום כזה ללא שבועה הדבר יהיה כמו אותו אחד שהוא בתוך הבור שהוא בעל כרחו במשך הזמן נכנע למצב, אבל אם הוא יקבל החלטה

פעמים נראה שכל העולם כמו כותל עבורנו... שהכל תקוע, אבל דווקא שם זה הגילוי שכינה שלנו כי דווקא במקום זה נמצא שער השמים של העולם בית האלוקים

הוא שומר עליו ביום ובלילה כדי שאכן לא יהיה לו שום נזק. לענייניו כמו שכבר הבאנו כמה פעמים באחרונה, אבותינו הקדושים כל סבלם היה עבורנו הדורות החלשים, שבאמת אין לנו כלום מעצמנו ואנחנו חייבים להגיע לתובנה של "מאין יבוא עזרי"... הרי בדורות הקודמים היו מוחות

ומעשים שיכלו להגין על

הדור, אבל בדורנו החלש

על מה אנחנו מסתמכים?

על "עזרי מעם ה'". ריבוננו

של עולם! עליך בלבד

אנחנו מסתמכים, אין

לנו על מי להישען אלא

על אבינו שבשמים!

אולי בדרך רמו אפשר

לומר שיעקב אבינו היה

בפחד מכך שישן במקום

נורא כזה, מקום המקדש

והשראת השכינה, אך

יתכן שמשמים הראו

לנו דרך מאבינו יעקב

שאפילו במקומות שיש

שם חולשה-שינה יתכן

שמקומות אלו הם השער

השמים הפרטי שלך

אתה האדם הקטן... ולכן

דווקא במקום זה שנראה לך שהכל הולך

מתוך שינה אל תתייאש אלא תישא עיניך

אל השמים ותבקש מאין יבוא עזרי... וכמו

דברי המדרש שכל העולם נעשה כותל לפני

יעקב ולא נתנו לו לעבור הלאה, גם לנו

כמה פעמים נראה שכל העולם כמו כותל

עבורנו, נראה לנו בעינינו שהכל תקוע,

אבל דווקא שם זה הגילוי שכינה שלנו,

כי דווקא במקום זה נמצא שער השמים

של העולם בית האלוקים. בית האלוקים,

הכניסה אליו לפעמים היא לא מוארת

באור יקרות הנראים לעיני בשר ודם...

יתכן שהיא אפילו חשוכה, מכבים שם את

הפנסים כלשון המדרש... אבל רק כשאתה

נכנס אתה חש אוי איזה תענוג... אוי איזה

מתקנות... זה בית אלוקים... כי דווקא

כשחשוק ייתכן שזה בגלל שהקב"ה רוצה

אותך ביחידות ללא רעשי רקע ולא אורות

צבעוניים מיותרים. בעולמנו רואים זאת

בבירור כשיש מדי הרבה נצצים מסביב

שוכחים המון פעמים מהעיקר, ויתכן

בזהירות יתירה לומר שהמחזה של העולים

ויורדים גם מרמז לעניינינו שהעליות

והירידות שיש בסולם האדם כל תקופה הם

גם גילוי שכינה הפרטי אצל האדם, ואת זה

לו מה להגיש לפני החסידים, ניגש אליו ולחש לאזנו "רבי בן ציון תיכף יגמר הבצל ולא יהיה כאן מה לתת"... התעורר רבי בן ציון באחת ממהגיגיו עד כה הרים את עיניו ואמר לבעל הבית, "זה בצל? חשבתי שזה פתיתים"... דוגמא קטנה למוצב ארצה אבל ראשו מגיע השמימה...

3 ביטחון בה'

ידועים דברי

המדרש שיעקב

אבינו היה בצער

רב בעת שאליפז

בציווי אביו עשו

תפסו בדרך ורוקן

ממנו את כל רכושו

והשאירו בעירום

ובחוסר כל, זה

היה ע"מ לקיים

את מצוות אביו

עשו שציווה עליו

להורגו, ובוהו שרוקן

ממנו את כל רכושו

נחשב יעקב אבינו

כמת. אז הרים יעקב

את עיניו לשמים

ואמר "אשא עיני אל ההרים" - ההורים,

"מאין יבוא עזרי?", אליעזר עבד זקני הלך

עם כסף וזהב לשידוך של אבא והיה לו עם

מה לשכנע אותם, ואני במה אשכנע הרי עני

אני וחסר כל?? מיד שאל את עצמו "האם

אני מאבד את האמונה באבי שבשמים??

וענה לעצמו אני לא אאבד את הביטחון באבי

שבשמים!!! הנה לא ינום ולא יישן שומר

ישראל". הנלמד מדברי המדרש, שיעקב

אבינו הלך למקום חשוק מאמונה והיה

עליו להתנתק מכל שייכות אפילו חלקית

לעולם הזה, והיה עליו לסמוך ולהאמין אך

ורק בשם ה' אלוקיו... זאת הייתה הדרך

היחידה להיכנס לגוב האריות להוציא

משם את זיווגו בלא להיפגע לא בגופו ולא

בנשמתו. זוהי התחינה שהתפלל מאין יבוא

עזרי... הרי אין לי על מה לסמוך... אז נפלה

בליבו ההבנה שדווקא מתוך הקושי יש

שמירה של הקב"ה 24 שעות הנה לא ינום

ולא יישן שומר ישראל. העני, אין לו על

מה לסמוך, אין לו כסף לשמירה על עצמו,

לאוכל הוא חייב כל יום רחמים מחודשים

שיהיה לו, בריאות אם חס ושלוש יחלה אין

לו כסף לקחת רופאים פרטיים וכו', אם

כך על מה הוא סומך אך ורק על הקב"ה,

ואם כך לא ינום ולא יישן שומר ישראל,

נחושה בשבועה שהוא יישאר כמו שהוא, ועל ידי זה הוא יהיה קשור בחבלים אל מחוץ לבור, כבזה מקרה הוא לא יהפוך בשום מצב לחלק מהבור. אם נתבונן נראה שדוד מלך ישראל גם נקט באותה שיטה, וכמו שהוא עצמו אומר בתהילים "נשבעתי ואקיימה לשמור וגו' צדקך", כי גם הוא ידע שכדי לעבור את כל ניסיונות החיים בשלום

ולשמור את מצוות ה' חייבים שבועה חזקה

שאומרת אני קשור כאן למצוות ה'. כמו

כן בוודאי אנו שנמצאים בדרך תהפוכות

שהחושך יכסה ארץ, כדי להצליח לשמור

את מצוות ה' יתברך בשלימות נדרשת

שבועה-החלטה אמיצה, ורק כך אכן לא

נופלים ונשארים בבור. האדם הנמצא בבור,

כשהוא קשור בחבלים הוא יודע שבכל רגע

נתון הוא עולה למעלה, והוא לא מרגיש

חלק מכל העניין שהוא חי סביבו, כך גם

אנחנו צריכים להרגיש שאנחנו לא חלק

מכל ניסיונות העולם אנחנו קשורים למקום

אחר לחלוטין, וכל מה שאנחנו כאן זה רק

זמני ובדבר זמני חבל להשקיע ולשקוע...

לפי זה מובן מדוע בחלום הראו ליעקב

סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה,

כי אמנם ההכרח לא יוגנה ואי אפשר

להתעלם מההכרח להציב עצמינו בקרקע

ולעסוק בענייני העולם הזה כי נולדנו עם

צרכים גשמיים שאנחנו מחויבים להם כדי

לשרוד כאן בעולם, אבל יחד עם זאת צריך

לשמור שזה יהיה מוגבל אך ורק לרגלינו

אבל ראשו יהיה קשור לשמים, וגם

בצרכים הגשמיים שיהיו מלאכי אלוקים

עולים ויורדים בו...

בצל או פתיתים??

מסופר על החסיד הישיש רבי בן ציון

מעירת אוסטרובצה זצ"ל שהיה מחסידי

האדמו"ר מקוצק צוק"ל וכל כולו היה

קודש לה', שפעם הוזמן לשבת עם חבורת

חסידים לסעודת התחזקות בעבודת השם,

כמובן שעלו על השולחן רעיונות עמוקים

מכבשונו של עולם ומכור ההיתוך של

חסידות קוצק הידועה. עוד קודם שהתחילה

הסעודה הגיש בעל הבית שהיה עני מרוד

צלחת ובה הניח בצל, עליו רצה ליצוק

שמן כדי שיוכלו החסידים לטבל את פיתם

בתוך השמן והבצל, מאכל ידוע לעניים

בפולין. רבי בן ציון שהיה שקוע בתוך

השיח חסידים החל לקחת בידו מהבצל

שהיה מונח בצלחת בלי משים לב אפילו

מה הוא אוכל. בעל הבית שהיה עני מרוד

ופחד שמא הצלחת תיכף תגמר ולא יהיה

**אדם שמסתובב
בעולמו החשוק...
בגעועים עזים
כבר לפגוש את
אבא היקר... והוא
כל הזמן מרגיש
אוי אני לא שייך
לכל הסובב כאן...
אחד כזה ברוך
שהוא לא ישתקע**

בית עלוב ופשוט שכבר שנים הוא לא זכה לראות כזה בית וכאלו רהיטים. הוא שאל את החפץ חיים אם הוא יכול לשאול שאלה, הסכים החפץ חיים ברצון רב. שאלו כך, ילמדנו רבינו שמו של הרבי יוצא לתהילה בכל רחבי העולם היהודי, האם הרבי לא יכול לפרגן לעצמו בית ורהיטים קצת יותר ברמה? ענה לו החפץ חיים, אפשר לשאול גם אותך שאלה ענה העשיר, בוודאי. שאל אותו החפץ חיים, תאמר לי היכן אתה מתארח כאן? נקב העשיר בשמה של אכסניה בסביבה. שאלו החפץ חיים, האם האכסניה שם נראית מפוארת? ענה העשיר, מה זה משנה לי איך היא נראית, העיקר יש לי מקום להניח את הראש ולטעום משהו. שאלו החפץ חיים, האם האכסניה הזו נראית כמו הבית שלך? ענהו העשיר, מה פתאום בייתי הוא מבצרי בית מפואר ומאובזר במיטב הריהוט והשכלולים הנמצאים עלי אדמות... שאלו החפץ חיים, אם כך איך לא מפריע לך להיות באכסנייה כזאת? ענהו העשיר, רבי זה רק זמני, בשביל העסקים אני חייב לנסוע מעיר לעיר ולכן היכן שאני שוהה בינתיים טוב לי עם זה. אמר לו החפץ חיים, במשפט זה טמונה התשובה על שאלתך, והיינו כמו שאצלך כשזה זמני זה לא משנה לך איך זה נראה, כך אצלי כל העולם הזה הוא זמני ולכן לא איכפת לי איך זה נראה כאן הבית...

לסיום הדברים יעזור השי"ת שאכן נזכה ליישם את כל ה4 כללים שכתבנו ויהיו לנו הדברים לתועלת רבה!

אחד כזה לעולם לא ישתקע במקום הזה כי הוא מרגיש שם נטע זר לחלוטין. עכשיו נעבור לעניינינו, אדם שמסתובב בעולמנו החשוך אבל הרגש שלו הוא בגעגועים עזים כבר לפגוש את אבא היקר בציון עיר הבנויה, והוא כל הזמן מרגיש איך אני לא שייך לכל הסובב כאן, זה הכל זמני, אחד כזה ברור שהוא לא ישתקע, כי הוא נטע זר בכל הבלגן הזה. האמן לי ידידי קורא יקר! אם תתהלך עם הרגשת הגעגוע הזאת אפילו אחת לתקופה, זה מהר מאוד יקרה שתזכה ונזכה כולנו לחזות אכן בצל כנפיו של הקב"ה. כי געגוע מצד אחד מעורר את הגעגוע גם בצד השני, וזה טמון בדברי המדרש על הפסוק והנה ה' ניצב עליו וגו', שכמים פנים אל פנים כביכול, שכמו שהוא התגעגע להתקרב אל הקב"ה כך הקב"ה נגלה אליו ממעל וניצב עליו. זו הייתה הרגשתם כל הדורות של אנשי המעלה שידעו שזה רק זמני הכל כאן בעולם הזה.

בדרך במלון...

ידוע שאחד עתיר ממון הגיע לביקור אצל החפץ חיים בעירו ראדין והיות וכל כך הרבה שמע על גדלותו וצדקותו של החפץ חיים הוא היה בטוח שיגיע לחיולה מפוארת בראדין הבירה... אבל כשהגיעה העגלה שבה נסע לשערי ראדין מרוב הגודל של המקום, עגלתו לא הצליחה לעבור והוא נאלץ לרדת ברגל. כשהגיע לביתו של החפץ חיים נקש בדלת והחפץ חיים פתח לו את הדלת וכיבדו להיכנס. התיישב האיש וראה

למדנו דרך המחזה שחזה יעקב אבינו בהר המוריה. אם נתבונן בסוף של אותו שידוך של אבינו יעקב נגלה שדווקא אצלו שהכל התחיל כל כך קשה בסוף זה נגמר עם שיא ההצלחה בעם ישראל, הוא העמיד י"ב שבטי ק-ה והוא אפילו מבית לבן הארמי יצא עם רכוש רב ועצום ביותר, כי לא תמיד ההתחלה הקשה והלא נעימה היא ההוכחה מה הולך להיות התוצאה הסופית, והכל כמובן בכח האמונה והביטחון בה' אלוהינו.

4) הגברת הצימאון לה' יתברך

המדרש מציין את דבר זה בכמה מקומות, שיעקב אבינו התהלך עם צימאון אדיר להתקרב אל הקב"ה, וכה דבריו: רבי יוסי בן זימרא פתח צמאה לך נפשי וגו' כבהמות הללו שמצפות למטר, רבנן אמרין כשם שנפשי לך צמאה כך רמ"ח אברי צמאים אליך, על כן בקודש חזיתך והנה ה' ניצב עליו. והדברים מתבארים בהמשך למה שכתבנו לעיל, יעקב אבינו ראה שזיווגו נמצא במקום פחות וגרוע והוא נאלץ לצאת ממקום מתוק וטוב למקום של קושי, אבל יעקב אבינו כל הזמן ששהה שם בחרן בבית לבן הוא התגעגע בגעגועים עזים לדבר אחד... צמאים אליך ה'. הוא היה יושב ובוכה ואומר לעצמו, ריבונו של עולם אין לי ברירה נאלצתי לצאת מהארץ הטובה והקדושה למקום טומאה אבל מתי כבר אזכה לחזור אליך אבא יקר! מתי כבר אזכה לחזות באור שלך מקרוב ללא מחיצות כלל, אחד כזה שמסתובב כל הזמן במקומות החשוכים ומתגעגע לצאת משם ולברוח,

נער יקר! איגרת זו נכתבה במיוחד עבורך. אם יש לך איזה קושי או התלבטות שהינך מעוניין לשתף ולברר, תשלח אלינו ונשתדל לענות לך מע"ג הגיליון. כמובן שהכל יישמר בדיסקרטיות. | פקס: 153-86605534 תודה רבה לכל השולחים משוב! הערות והארות יתקבלו בברכה. המעוניינים לקבל את העלון בדוא"ל ניתן להירשם kolhanhar@gmail.com

פעקאלעך מובחרים
 לשמחות ואירועים **חוקמאין אל סט**
 הזקשרו והזמינו **058-3291572**

חדר כושר גלאט
 במרכז רובע ז'
 רבא 2 אשדוד
055-67-88-595

בני מלכים
 מוסדות חינוך

אנייע ניגון
 חדר מוזיקה
 רבא 2 אשדוד
 17 נערים מגיל

בחסות:
 הברכה לתורם החפץ בע"ש מארה"ב שיזכה לברכה במידה כנגד מידה נחת מכל יו"ח ללא עגמ"נ כלל

רוצה לקנות דירה באשדוד ואתה צריך השלמה להון עצמי? פתרונות יצירתיים שלא חלמת פתרונות למגורים/להשקעה
זור קלם: 0556758207 ינאי 16 אשדוד

מימון חכם
 משרד יעוץ למשכנתאות

חדש! שיעורי נגינה מקצועיים בקבוצות באורגנית וגיטרה
 17 נערים מגיל
055-67-88-595